

FRANKRIJK.

PARIS, den 29sten April.

De *Moniteur* behelst eergisteren het volgende:

« Daar men door eene telegraphische dépêche het bericht ontvangen heeft, dat de heer *Napoleon Bonaparte*, ambassadeur te Madrid, door Bayonne gekomen was om zich naar Parijs te begeven, en zulks zonder verlof te hebben bekomen, zoo is de heer *Napoleon Bonaparte* aangemerkt geworden als zijn ontslag te hebben gevraagd, en is hij, bij een besluit van den President, op heden in den raad van Ministers genomen, van zijne functiën ontheven. »

Deze maatregel heeft veel opziens gebaard; men schrijft denzelve, behalve aan de door den *Moniteur* opgegeven reden, ook toe aan eenen brief, dien de heer *Napoleon Bonaparte* aan den President der Republiek geschreven, en waarin hij in de hevigste bewoordingen tegen eene tusschenkomst in den Kerkelijken Staat ten gunste van den Paus geprotesteerd had. — Velen houden het daarvoor dat de tweespalt, welke alzoo tusschen twee leden der familie *Bonaparte* blijkt te bestaan, niet zonder invloed zal blijven op de aanstaande verkiezingen.

— Onrustbarender wordt van dag tot dag het aanzien dezer hoofdstad, en de Socialisten werken harder dan ooit, om nieuwe bewegingen te verwekken. De zamenscholingen worden dan ook dagelijks talrijker, en in de wijken St. Denis en St. Martin waren deze gisteren avond van dien aard, dat de winkeliers uit voorzorg hunne huizen sloten. De Marseillaansche marsch en dergelijke liederen werden nu en dan door de volkshoopen aangeheven, en de pogingen der politie-agenten om de menigte uiteen te drijven waren vruchteloos; men begon hen met steenen te werpen, waarbij verscheiden uit nieuwsgierigheid derwaarts gekomenen, waaronder ook een lid der Nationale Vergadering, werden gewond. De kavallerie moest nu tot berusting der orde aanrukken, en ten half twaalf ure waren alle straten weder vrij.

In verscheiden departementen heerscht gelijke gisting, ten gevolge waarvan onder anderen te Lyon arrestatiën hebben plaats gegrepen, nadat door een vijftigtal soldaten hevige dagblad-artikelen in het openbaar waren voorgelezen. De voorstanders der Roode Republiek zijn voornemens den Prins van *Joinville* in het departement der Opper-Marne tot lid der Wetgevende Vergadering te verkiezen, alleen om daardoor aan den President der Republiek eene pots te spelen. Tegen de verkiezing van den Prins is immers niets anders in te brengen dan tegen die van *Louis Napoleon* in April, 1848, namelijk dat de kandidaat gebannen is. In eenige departementen is een brief van den Prins in omloop, door hem den 26sten Junij 11. aan een zijner vroegere wapenbroeders geschreven, in welken de volgende zinsnede voorkomt: « O! ik stort tranen van woede wanneer ik bedenke dat gij te Parijs zijt, en het voorrecht genieft, in de gelederen der nationale garde voor de zaak der orde en der maatschappij te strijden, terwijl ik daarvan verstoken ben! O! zoo ik niet gevreesd had dat men mij van eerzuchtige plannen zou beschuldigen, hoe spoedig zou ik mij bij u hebben gezegd! Hoe zoet zou het mij geweest zijn mijn bloed te storten voor het land dat ons heeft verbannen! En zoo ik strijdende voor dat Frankrijk waaruit ik ben gebannen gestorven ware, welk een schoone dood zou dat geweest zijn! »

— Door de Fransche regering is de volgende telegraphische dépêche betrekkelijk de aankomst der expeditionnaire afdeeling te Civita-Vecchia openbaar gemaakt:

«Civita-Vecchia, 26 April.

«Het smaldeel onder mijne bevelen is gisteren ten tien ure voor Civita-Vecchia aangekomen. Op den middag was de stad door 1800 man van onze troepen bezet. Deze bezetting heeft met goedvinden van de overheden der stad plaats gehad, en wij hebben daarbij geenen tegenstand ontmoet. Sedert heden morgen zijn al de troepen aan wal gezet en ik bespoedig zooveel mogelijk de ontscheping van het materieel.»

— Uit Rome had men berichten tot den 18den ontvangen, die het gerucht van het vertrek des revolutionnairen bewinds naar Ancona niet bevestigden. Den 18den had de constituerende vergadering een aan de Europeische mogendheden te rigten manifest vastgesteld, en eene commissie benoemd ten einde met het driemanschap maatregelen te bepalen, ter voorziening in de van dag tot dag toenemende financiële moeijelijkheden. De uit Genua naar Rome gevlugte generaal *Avezana* was aldaar tot minister van oorlog en marine der Romeinsche republiek benoemd.

— Pisa en Livorno, welke beide steden nog weerspanning waren gebleven, hebben thans ook het gezag van den Groothertog van Toskane weder erkend. Daar de regerings-commissie te Livorno zich in de onmogelijkheid zag om in hare vijandigheid tegen de Toskaansche Regering te volharden, heeft zij

haar ontslag genomen, waarop de burgers de vreemde Consuls hebben verzoekt voorloopig de teugels van het bewind in naam van den Groothertog in handen te willen nemen. — De regering zou per telegraaf officieel bericht hebben ontvangen van de inneming van Palermo door de Napelsche troepen; zulks zou een einde maken aan den Siciliaanschen oorlog.

Van den 30sten.

De zitting der Nationale Vergadering heeft zich heden weder door een ontstuiwig tooneel gekenmerkt. In den avond van Zaterdag waren te midden der volkshoopen op de Boulevards onder anderen drie leden der vergadering gearresteerd, de heer *Jouin*, *Doutre* en *Mathieu*. Deze beklaagden zich thans ten sterkste wegens de bij die gelegenheid door de politie-beambten hun aangedane mishandelingen. Gezagde klagten gaven den heer *Odillon Barrot* gelegenheid om het verachtelijk gedrag van diegenen te doen uitkomen, die het volk in beweging brengen, maar zich wel wachten zelve zich in 't openbaar te vertoonen.

De volksooploopen zijn intusschen gisteren avond veel minder geweest, waartoe kan hijgedragen hebben een bericht door de dagbladen der roode republiek en de socialistische bladen, nameus het democratisch-socialistisch comité, openbaar gemaakt, waarin dit, na beweerd te hebben dat de kiesvergaderingen, krachtens de constitutie, het regt hadden om geen commissaris van politie toe te laten, het volk evenwel aanspoort om het straatrumoer na te laten, waar, zegt het, zijne vijanden het riepen.

In den omtrek der Tuilerien, van de beurs, enz. heeft men gisteren een aantal jongelieden in kielen opgemerkt, die eene menigte brochures tegen 5 centimes verkochten, welke aan het hoofd de woorden hadden: *Weg met de Republiek! leve Hendrik V!*

— De geruchten dat de Oostenrijkers de vesting Alessandria zouden bezet hebben, heeft zich bevestigd. Den 24sten April zijn 1800 Oostenrijkers de stad binnengekomen en hebben 1800 andere de stad bezet, om er met een gelijk getal Sardijnische troepen garnizoen te houden. De troepen zijn in den namiddag zonder den minsten tegenstand de stad binnengekomen. De burgerij was door het stedelijk bestuur een paar uren te voren er van onderrigt. — Ook aan een ander artikel van dezen wapenstilstand is gevolg gegeven. Het Sardijnisch eskader heeft den 18den de wateren van Venetie verlaten om naar Genua terug te keeren.

De tijdingen uit Rome gaan tot den 20sten April; men was er toen van de voorbereidselen te Toulon onderrigt, doch het bewind had niets deswege openbaar gemaakt, evenmin de dagbladen.

Regtstreeksche tijdingen uit Sicilie tot den 23sten houden, dat de vijandelijkheden op dat eiland gestaakt zijn en het eiland op nieuw de soevereiniteit van den Koning van Napels erkant. Men schijnt ten deze veel aan de bemiddeling van den admiraal *Baudin* te danken te hebben.

— Ter beurze waren heden genoteerd: 3 pCt. 86,95; 5 pCt. 88,35; Nap. renten 86,50; Rom. L. 78.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 29sten April.

Uit een den 24sten te Sleswijk bekend gemaakt bericht van den generaal *von Bonin*, blijkt thans, dat de Denen, ter sterkte van 18 bataillons, 3 regimenten kavallerie en eene talrijke artillerie en ondersteund door eenige oorlogsschepen, den 23sten dezer eene poging gedaan hebben om Kolding te hernemen; dat zij na een uiterst bloedig gevecht van zes uren, waarbij een gedeelte van genoemde stad, die werkelijk eene poos weder in de macht der Denen geweest is, in de asch is gelegd) genoodzaakt zijn geworden om terug te trekken en in de rigting van Veile vervolgd werden. Het aan beide zijden geleden verlies aan dooden en gekwetsten wordt in het bericht op 1000 man begroot.

— De Berlijnsche Tweede Kamer heeft den 26sten dezer met 184 tegen 139 stemmen een voorstel van den heer *von Unruh* aangenomen, daartoe strekkende dat de kamer zou verklaren, dat de voortdoring van den staat van beleg der hoofdstad zonder toestemming der kamer onwettig is, en het ministerie zou uitnoodigen om denzelve overwijd op te heffen.

Bij besluit van den 27sten heeft daarop de Koning van Pruisen de Tweede Kamer ontbonden en de zittingen der Eerste Kamer verdaagd. Zijne ministers hebben hem dien stap aangeraden omdat de gang der zaken in de Wetgevende Kamers de hoop verndeld heeft dat de beraadslagingen tot bevestiging van den gewenschten toestand des lands voeren zouden. «De besluiten, gedurende de laatste weken in de Tweede Kamer genomen (dus heet het) steunen grootendeels op stemmingen, bij welke ééne of weinige stemmen nu eens voor de eene, dan weder voor de andere zijde van het Huis, den uitslag op eene wijze te weeg bragten die geen twijfel overliet

of het resultaat was alleen het gevolg van toevallige omstandigheden. Wij achten het na pligtmatig overleg verderfelijk de herziening der oorkonde van Constitutie van 5 December des vorigen jaars, en de zamenstelling der zich daaraan sluitende organieke wetten, aan zoodadige toevalligheden prijs te geven. Bovendien zijn wij overtuigd dat de Tweede Kamer zich niet altijd binnen den kring harer bevoegdheid heeft gehouden. Eene overschreding van hare bevoegdheid vinden wij in het besluit van 21 April, door hetwelk de Constitutie die door de Nationale Vergadering te Frankfort is aangenomen rechtsgeldig wordt verklaard, en insgelijks in het besluit van gisteren, bij hetwelk niet slechts de voortdaring van den staat van beleg te Berlijn, die wij, tot behoud der openbare orde en veiligheid, nog noodzakelijk achten, in wederspraak met art. 110 der oorkonde van Constitutie, onwettig verklaard wordt, maar ook de onmiddellijke opheffing daarvan wordt gevorderd, enz."

Dit besluit des Konings heeft te Berlijn groote verslagenheid te weeg gebracht, ofschoon verscheiden leden der linkerzijde zich daarover in zeker opzigt verblijd toonen, dewijl zij nu niet langer met de tegenwoordige Ministers behoeven te handelen. Sommige leden der rechterzijde zouden zelfs het besluit te gestreng vinden. Volgens de Constitutie moeten de nieuwe verkiezingen na verloop van veertien dagen plaats grijpen, en moet de nieuwe Kamer binnen de zestien dagen vergaderen. Maar van dit een en ander wordt in het nu genomen Koninklijk besluit niets gesproken.

— Volgens berigten uit Berlijn van den 28sten April heeft de maatregel der ontbinding aldaar bedenkelijke rustverstoringen ten gevolge gehad. Reeds gedurende de beide voorafgaande dagen, bij de beraadslagingen over het voorstel van den heer von Unruh tot opheffing van den staat van beleg, had zich onder een deel der bevolking van de hoofdstad gisting geopenbaard, en hadden zich zamenscholingen gevormd, tusschen welke onderling en de kamer door boden gemeenschap onderhouden werd, zoodat men aan eene verstandhouding van eenige leden der kamer met de rustverstoorders niet kon twijfelen. Zoodra het den 27sten bekend werd dat de kamer ontbonden was, en dat de leden der linker zijde zich naar hunne gewone vergaderplaats, de Conversationshalle begeven hadden, stroomde eene menigte volks derwaarts, die allengs eene dreigende houding aannam, en zich feitelijk verzette tegen de burgerwacht, welke haar trachtte de overreden om uiteen te gaan. Alvorens krachtiger maatregelen te nemen, werd de burgerwacht teruggetrokken, ten einde te beproeven of het volk zich niet van zelf verstrooijen zoude. Dit geschiedde echter niet; tegen den avond groeide de volkshoop meer en meer aan, door personen die in de onlusten des vorigen jaars eene rol gespeeld hadden, werd geld en brandewijn uitgedeeld; enkele soldaten en officieren werden mishandeld, zoodat ten laatste de gewapende magt aanrukken moest. Deze werd met geschreeuw en steenworpen, uit enkele huizen zelfs met geweerschoten begroet, en was genoodzaakt nu de vereischte sommatien, van haar schietgeweer gebruik te maken. Het volk verstrooide zich alsnu, maar trachtte op sommige punten der stad versperingen op te werpen en bruggen af te breken, welke pogingen door de bezetting wel verijdeld werden, doch niet zonder dat ook daarbij van de wapenen gebruik gemaakt moest worden. Eerst tegen middernacht was de rust voor het uitwendige hersteld. In den morgen van den 28sten werd de Conversationshalle, wier voorplein den vorigen dag het hoofdtooneel der beweging was geweest, en waar de leden der linker zijde op nieuw bijeengekomen waren, door de politie bezet en gesloten nadat de aanwezigen daaruit verdreven waren. Ook hadden dien morgen weder op onderscheiden punten oproerige zamenscholingen plaats gevonden, die door de militaire magt uiteengedreven moesten worden, en waarbij het gelijk den vorigen avond niet zonder bloedvergieten toeging. Het getal der dooden wordt opgegeven vijf te bedragen, terwijl dat der gekwetsten vrij aanzienlijk scheen te zijn; de meesten behoorden tot den stand der handwerkslieden. Men zag den avond van den 28sten niet zonder bekommering te gemoet.

— Het Pruisische regeringsblad maakt eene dépêche der regering aan den gevolmagtigde te Frankfurt, van den 27sten April gedagteekend, openbaar, waarbij het definitive besluit des Konings van Pruisen, om de hem opgedragen waardigheid van Duitsch Keizer niet aan te nemen, wordt bekend gemaakt. Dit zeer breedvoerig stuk begint met een overzicht te leveren van hetgeen tot dusverre met opzigt tot het vraagstuk der Deutsche staatsregeling is voorgevallen, en vervolgt daarna aldus:

«Eerst thans, nadat de verklaringen der afzonderlijke regeringen ontvangen en onzerzijds de bepalingen der door de nationale vergadering vastgestelde staatsregeling nog aan een zorgvuldig en grondig onderzoek onderworpen zijn, ziet de Koning zich in het geval van zijn definitief besluit omtrent het door die vergadering op hem uitgebrachte beroep te kennen te geven.

«De verklaringen der Deutsche vorsten en regeringen hebben getoond, hoezeer de gevoelens, met name ten aanzien der quaestie van het opperhoofd, uiteenloopen, en hoe weinig hoop er bestond dat men het daaromtrent eens zou kunnen worden. Terwijl enkele vorsten met een vertrouwen, hetwelk Z. M. slechts met groote voldoening kan erkennen, den wensch hebben geuit dat de Koning de aangeboden kroon mogt aannemen, hebben anderen in de vestiging van een erfelijk keizerschap zelfs het grootste gevaar voor Duitschland gezien, en hun stellig voornemen doen kennen om zich niet aan een anderen Duitschen vorst als Keizer te onderwerpen.

«De voornaamste Deutsche regeringen hebben verklaard de staatsregeling, zoo als zij daar ligt, niet te kunnen aannemen. Daarentegen heeft een groot aantal Deutsche regeringen gemeend de bedenkingen die zij vroeger met ons deelden, uit hoofde van het dringende der omstandigheden te moeten opgeven, en, nog eer wij de beraadslagingen met haar konden openen, aan het rijksministerie verklaard, dat zij bereid waren om de staatsregeling onvoorwaardelijk aan te nemen, en veranderingen daarin slechts langs den bij de staats-

regeling zelve voorgeschreven weg toe te laten. Zij zijn daarbij uitgegaan van de, door de uitkomst niet bevestigde, veronderstelling, dat dezelve door de toetreding der overige Staten in geheel Duitschland met der daad in werking zou komen.

«Reeds hoven is aangetoond, dat deze staatsregeling bij de tweede lezing in hare grondslagen aanmerkelijk gewijzigd was, en wel in eenen geest, die het der koninklijke regering onmogelijk maakte de aanneming daarvan aan den Koning aan te raden. Dit heeft het ministerie reeds aan de Pruisische vertegenwoordiging verklaard.

«Z. M. de Koning heeft zich dus niet kunnen ontveinzen dat de voorwaarden ontbreken, welke alleen het hem konden mogelijk maken de op hem gevallen keuze aan te nemen, en in het ernstige besef der pligten, welke hij jegens Duitschland en jegens zijn eigen land heeft te vervullen, alsmede der verantwoordelijkheid welke daarbij op hem persoonlijk zou berusten, heeft hij zich in gemoede niet gerechtigd kunnen achten, van zijn land en volk die offers te vragen, welke deze nieuwe stelling noodzakelijk gemaakt zou hebben; weshalve hij, overeenkomstig den raad van zijn staatsministerie, besloten heeft de hem op grond der in Frankfurt vastgestelde staatsregeling aangeboden keizerlijke waardigheid van de hand te wijzen.

«Het zijn niet de moeilijke pligten, het zijn niet de opofferingen welke die waardigheid hem zou opleggen, waarvoor de Koning terugdeinst: Duitschland heeft van zijne vorsten elk offer te vorderen, behalve dat van het regt, de waarheid en de trouw; zulk een offer zou nooit tot heil van het gemeene vaderland strekken. Zijne Majesteit voedt dan ook het vaste vertrouwen, dat zoowel de nationale vergadering als de geheele Deutsche natie de gevoelens zullen beamen, waarop zijn besluit berust."

— De gewone correspondentie uit Berlijn is heden niet ontvangen, en wij hebben dus geene nadere berigten omtrent de gesteldheid der hoofdstad op den 28sten en 29 April ontvangen. Het regeringsblad van den 30sten behelst alleen eene bekendmaking van den opperbevelhebber, generaal von Wrangel, van den 28sten gedagteekend, waarbij de ingezetenen herinnerd worden, dat de staat van beleg nog geenszins opgeheven is.

— Te Hannover is een buitengewoon nummer van het regeringsblad verschenen, behelzende eene Koninklijke proclamatie tot ontbinding van de Tweede Kamer der Stendenvergadering. De aanleiding daartoe is de poging, dezer dagen, bij het uiteen zijn van de Stenden, aangewend om een adres der afgevaardigden tot stand te brengen, tot toetreding tot de Deutsche Rijksstaatsregeling en tot de Keizerskeuze, op den Koning van Pruisen uitgebragt. «Deze poging (zegt de proclamatie ten slotte) om meerderheden van de Stenden tot een adres, gedurende de verdaging van de kamerleden, voor de toekomst zamen te brengen, druischt zoo zeer tegen den waren geest der (Hannoversche) staatsregeling aan, dat wij zelfs, als het een onverschillig onderwerp gold, ons genoodzaakt zouden zien, daar tegen op te komen. Indien echter op deze wijs de vrije en openbare beraadslaging afgesneden zou worden over een onderwerp, dat de hoogste regten en belangen van onze kroon, van ons land en volk, ja het aanwezen van den Staat betreft, zoo zouden wij onzen Koninklijken pligt niet vervullen, indien wij in zulk een uiterste geval niet gebruik maakten van de tot bescherming der staatsregeling zelve in onze handen gelegde regten.

— Officiële berigten, aangaande de krijgsverrigtingen in Hongarye, vervat in het 35ste legerberigt, thans bekend gemaakt, bevestigen de reeds verbreide nadeelige geruchten, nopens den staat van zaken daar te lande. Na het bezetten van Waitzen, hebben de Hongaren hunne krijgsmagt beoorden die plaats vereenigd, en op nieuw eene krachtige poging aangewend tot ontzet van Komorn. De togt van den Ban noordwaarts van Pesth schijnt ten doel te hebben gehad, in dat opzigt eene afleiding te bewerkstelligen, doch dit doel is niet gelukt, en deze bevelhebber is, zonder den vijand te hebben bereikt, naar Pest teruggekeerd.

Inmiddels is de generaal Gorgey, met 30,000 man, de Gran overgetrokken. De generaal Wohlgemuth is hem met 18,000 man te gemoet gegaan. Tusschen beide deze afdeelingen is het den 19 tot een scherp gevecht gekomen, waarbij de Keizerlijken, aan beide zijden bedreigd, om overvloedig te worden, genoodzaakt zijn geweest, al vechtende terug te trekken.

In dezen stand van zaken heeft de opperbevelhebber von Welden geoordeeld, dat het gevaarlijk zou zijn, Ofen en Pesth langer bezet te houden, en heeft hij, terwijl de Oostenrijksche troepen tot achter Komorn zijn terug gweken, gelijk in het legerberigt wordt gemeld, eene geconcentreerde positie genomen, van waar hij, na de hem toegedachte versterkingen te hebben erlangd, weder aanvallenderwijs zal kunnen te werk gaan.

Het officiële dagblad der Oostenrijksche regering ontveinst thans niet, dat de zaken een bedenkelijk aanzien hebben bekomen. Het erkent, dat er thans een talrijk en welgeorganiseerd leger der opstandelingen tegenover dat des Keizers staat; en verkondigt, dat de zaak op het slagveld moet worden beslist; dat het Staatsbelang vordert, dat Hongarije worde verwonnen en gebreideld, en dat al de pogingen der welgezinden tot dat doel moeten zamenwerken.

Men verwachtte, dat de Hongaren alsnu spoedig den Donau zullen overstrekken en zich in de landstreek tusschen dien vloed en de Oostenrijksche grenzen uitbreiden.

— Keizer Nikolaas is, benevens de Keizerin en verscheiden andere leden zijner familie, den 6den dezer te Moskou aangekomen en met groote eerbewijzen ontvangen.

N E D E R L A N D E N .

BREDA, den 2den Mei.

Het vaderland en bijzonder het leger zal met deelneming vernemen, dat een der voortreffelijkste krijgsoversten van onzen tijd, die den roem der Nederlandsche wapenen, zoo onder de Fransche heerschappij, als ten behoeve van het vaderland, door groote dapperheid en beleid, luisterrijk gehandhaafd heeft, overleden is. De baron David Hendrik Chassé is niet meer. In den afgelopen nacht is hij na eene ongesteldheid van weinige dagen, in den hoogen ouderdom van ruim vier en tachtig jaren bezweken. Tijd en plaats ontbreken ons, om eene waardige hulde aan den overledene te brengen. Wij vergenoogen ons dus, met alleen kortelijk de hoofdpunten zijner militaire loopbaan in herinnering te brengen.

De generaal Chassé werd den 18den Maart 1765 te Thiel geboren; reeds op den ouderdom van tien jaren trad hij als kadet in de krijgsveld. In

1784 verwierf hij den rang van luitenant, in 1787 dien van kapitein, in 1793 werd hij kolonel en nam in 1796 deel aan den veldtocht in Duitschland onder den generaal *Daendels*. Bij de landing der Engelschen en Pruisen in Noord-Holland in 1799 ontwikkelde hij veel krijgstalent en betoonde eene bijzondere dapperheid; vervolgens nam hij deel aan den veldtocht in Duitschland en was bij het beleg van Würzburg in 1800. Evenzeer onderscheidde hij zich in de veldtochten van 1805 en 1806 tegen Oostenrijk en Pruisen in Duitschland. Maar vooral heeft de generaal *Chassé* zich een grooten naam verworven in den oorlog in Spanje, alwaar hij als generaal-majoor de Nederlandsche brigade kommandeerde en vele blijken gaf van de grootste stoutmoedigheid, vooral in de gevechten te Durango, Missa d'Ibor, Talavera de la Reyna, Ocana en bij den Col de Maja, waar hij het legerkorps van den graaf *d'Erion* reedde. Koning *Lodewijk* verhef hem tot baron, keizer *Napoleon* benoemde hem tot officier van het legioen van eer. In 1814 uit Spanje naar Frankrijk ontboden, onderscheidde hij zich weder uitstekend te Bar-sur-Aube, en werd aldaar gekwetst. Na den val van *Napoleon* in het vaderland teruggekeerd, werd hij in 1814 door koning *Willem I* tot luitenant-generaal bevorderd. Bekend is het roemrijk aandeel dat de generaal *Chassé* aan den slag van Waterloo nam, toen hij, op het einde van den slag, in het haghelijst oogenblik, zijne divisie deed voorwaarts rukken en de Fransche garde van de hoogte afdreef; bekend en nog versch in 't geheugen is zijne kloeke houding te Antwerpen, tijdens den Belgischen opstand in het jaar 1830; toen hij door zijne krachtige handeling den voortgang van den opstand stuitte; wereldkundig vooral de bewering van de verdediging van Antwerpen's kasteel, bij der Franschen aanval in 1832, die den roem van zijn naam door geheel Europa verbreidde. Reeds in Juli 1831 tot generaal der infanterie bevorderd, werd hij door Z. M. Koning *Willem I*, voor de roemvolle verdediging dier sterkte, met het Grootkruis der Militaire Willemsorde vereerd, en na den terugkeer uit Frankrijk, in 1834, hem het opperbevel over de vesting Breda opgedragen, welke betrekking hij tot in het jaar 1839 bekleedde; ook was de generaal *Chassé* door den Koning tot lid der Eerste Kamer benoemd. De laatste dagen van zijn aan krijgsdaden zoo rijk en roemvol leven, heeft de generaal *Chassé* in stille rust in onze vesting doorgebracht.

In de avondzitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van II. Vrijdag, zijn de laatste artikelen van het berzien reglement van orde der kamer aangenomen.

De heer *Verwey Mejan*, als lid der huishoudelijke commissie, stelt voor, de bepaling, nopens de benoeming van de ambtenaren der griffie door de Kamer, niet toepasselijk te maken op de thans aanwezige ambtenaren. — Na eenige beraadslaging is hiertoe besloten, met eene meerderheid van 47 tegen 5 stemmen.

De heer *van Rosenthal* zegt bereid te zijn, verslag uit te brengen nopens het in handen der commissie gestelde voorstel betrekkelijk de snelschrijverij. — Het zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Op voorstel van den Voorzitter wordt besloten, het reglement van orde te doen drukken, en het van heden af van kracht te doen zijn.

In handen der commissie tot herziening van het reglement wordt ook gesteld de instructie voor den griffier en den commies-griffier, welke instructie aan eene herziening zal worden onderworpen.

Nog is door den Voorzitter voorgesteld; en door de Kamer besloten, de beraadslagingen over de volgende ontwerpen van wet aan de orde van den dag te stellen, als: Dingsdag, den 1 Mei, het ontwerp, nopens de bestemming van het batig slot van het bijzonder fonds voor de Dedemsvaart, alsmede het ontwerp tot het onvervreemdbaar verklaren der militaire pensioenen; Woensdag, den 2 Mei, het ontwerp tot het verlenen van dispensatie wegens de vergroting van een gebouw te Ooltgensplaat; Donderdag, den 3 Mei, het ontwerp tot regeling van het fonds van kooprijzen van domeinen, en het ontwerp tot vrijdom van accijns voor vermicelli- en macaroni-fabrieken; Vrijdag, den 4 Mei, het ontwerp tot het verlenen van schadevergoeding en wachtgeld aan buiten betrekking gerakende ambtenaren, alsmede het ontwerp wegens reis- en verblijfkosten van de leden der Staten-Generaal; Zaterdag, den 5 Mei, het ontwerp, houdende bepalingen omtrent de registerlijke collegien, en, eindelijk Maandag, den 7 Mei, het ontwerp tot uitvoering van het regt van vereeniging en vergadering.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van gisteren zijn ingekomen verzoekschriften van jhr. mr. *J. K. W. Quarles van Ufford* en mr. *A. Uytendouwe*, advocaten bij den Hoogen Raad der Nederlanden, die daarbij het verlangen te kennen geven om bij de aanstaande benoeming van een Commies-griffier in aanmerking te komen.

Het wets-ontwerp betrekkelijk het batig slot van het bijzonder fonds voor de Dedemsvaart is met algemeene stemmen onveranderd aangenomen.

Het wets-ontwerp tot het onvervreemdbaar verklaren van militaire pensioenen en gagementen is, nadat enkele daarin voorgestelde wijzigingen waren goedgekeurd, mede aangenomen geworden.

Het geamendeerde wets-ontwerp is in deszelfs geheel met 51 tegen 8 stemmen aangenomen.

Tegen hebben gestemd de heeren: *van Hasselt, L. D. Storm, van der Linden, Schooneveld, de Monchy, Lotsy, van der Heijden* en *Bots*.

De Voorzitter heeft der Vergadering kennis gegeven, dat door de afdelingen tot hare rapporteurs voor het wets-ontwerp betrekkelijk de toelating en uitzetting van vreemdelingen benoemd zijn de heeren: *L. D. Storm, Sloet tot Oldhuis, Engelen, Thorbecke* en *Storm van 's Gravesande*.

— Z. M. heeft benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, mr. *H. Vollenhoven*, referendaris bij het departement van binnenlandsche zaken.

— Naar men verneemt, is de 1ste luitenant-adjudant van het regiment grenadiers en jagers, *Schönstedt*, door Z. M. benoemd tot Hoogstdezelfs secretaris, in plaats van den heer *Bronkhorst*, die tot intendant van Zr. Ms. paleis is benoemd, en is tot 1sten luitenant-adjudant benoemd de 2de luitenant-adjudant *Nieuwenhuizen*, van het 6de regiment bij het regiment grenadiers en jagers.

— Door Z. M. zijn benoemd tot hoogstdezelfs buitengewone kamerheeren: *F. F. J. H. baron van Heeckeren*, kapitein bij het regiment rijd. art.; Zr. Ms. adjudanten de ritmeester jhr. *C. H. F. van Capellen*, de kapitein *T. G. F. G. baron de Constant Rebecque* en de ritmeester *J. M. graaf van Lynden*; en jhr. Mr. *W. F. van Doorn van Nieuwerve*, de gepensioneerde majoor der kavallerie van *Alderwerelt Houtwijn* en de majoor bij het 3de regiment dragonders *J. M. graaf van der Goltz*.

— H. K. H. de Erfgroothertogin *Saksen-Weimar-Eisenach*, is gisteren middag van 's Hage naar Weimar vertrokken.

— H. K. H. Mevrouw de Prinses *Marianne* der Nederlanden, is van hare reis naar Londen, op haar buitenverblijf te Voorburg teruggekeerd.

— De *Staats-Courant* behelst eene oproeping van den thesaurier van het Huis van wijlen Z. M. Koning *Willem II*, als daartoe gemagtigd, aan al degenen die aan de nalatenschap van Z. M. *Willem II* iets verschuldigd zijn of er iets van te vorderen hebben, om daarvan aan gezagden thesaurier betaling of opgave te doen vóór Junij eerstkomende.

— Naar men verneemt, zullen de twee bataillons grenadiers en een bataillon jagers den 10den Mei per spoorrein naar Amsterdam vertrekken, om tegenwoordig te zijn bij de inhuldiging van Z. M. Koning *Willem III*.

— Het *Zondagsblad* vermeldt dat Z. M. het voornemen zou hebben, om op het voorbeeld van wijlen zijn grootvader, publieke audientien te geven.

— Gelijk men weet bestaan er conduitelijsten van officieren, waarvan een duplikaat wordt gehouden. Een dezer twee lijsten berust bij het Departement van Oorlog, de andere bij den chef van het korps. Thans heeft Z. M. als een blijk van zijne bijzondere belangstelling in het leger, een derde afschrift der conduitelijst begeerd, om die in zijne bijzondere bewaring te nemen en zich derwijze op de regte hoogte te houden.

— Heeren studenten der Utrechtsche hoogeschool hebben eene commissie benoemd, om Z. M. *Willem III* met zijne komst op den Troon geluk te wenschen.

— Uit Tilburg wordt gemeld dat aldaar eerlang eene inteekeelijst in omloop zal worden gebragt, ter oprigting van een monument aldaar, ter nagedachtenis van Z. M. *Willem II*.

— Z. M. de Koning heeft het Beschermheerschap der Maatschappij *Arti et Amicitiae* te Amsterdam, aanvaard.

— De Minister voor de zaken der hervormde en andere eerdiensten, de heer *van Heemstra*, heeft eergisteren voor het eerst na zijne ernstige ongesteldheid, in het gebouw van zijn ministerie gearbeid.

— De Raad der stad Utrecht heeft aan den heer *G. Dorn Seiffen*, op diens verzoek, een eervol ontslag verleend als rector van het gymnasium aldaar. Eene ongesteldheid, die hem sedert lang het spreken moeilijk maakte, heeft dien bekwapen en echt humanen geleerde, ofschoon nog in het vol genot zijner uitstekende geestvermogens, eindelijk genoodzaakt eene betrekking vaarwel te zeggen, in welke hij nagenoeg eene halve eeuw werkzaam was.

— Jhr. Mr. *H. L. Wichers*, lid van den raad van State, is den 26 dezer, des avonds, in deze residentie teruggekeerd van de hem in het laatst van 1845 opgedragen zending naar Neêrlands Indië, alwaar hij het voorzitterschap heeft bekleed van de beide hooge gerechtshoven, en het bestuur behulpzaam is geweest bij de invoering der nieuwe wetboeken voor de Oostindische bezittingen. De heer *Wichers* heeft de terugreis over land volbragt en was den 27sten Februarij van Java vertrokken.

— Aangaande den diefstal der f 65000 aan bankbiljetten, waarvan dezer dagen melding gemaakt is, verneemt men dat de persoon die door een ingezeten uit Leiden met de betaling er van belast was en die met de gelden verdwenen was, te Londen is opgespoord, en dat bijna de gansche som die hij aan een kantoor aldaar wilde inwisselen, aan den eigenaar is gerestitueerd.

— Van Gorinchem schrijft men den 27sten dezer, dat dien namiddag op de Merwede in éenen trek 535 elften zijn gevangen. Dit is bij menschengeheugen niet gebeurd.

— De kunst heeft weder een groot verlies geleden, door het overlijden te Antwerpen van den met lof bekenden kunstschilder *P. M. Molyn*, vroeger te Rotterdam woonachtig.

— De bekende boekdrukker en uitgever *A. Wahlen*, is te Parijs overleden in den ouderdom van 63 jaren.

— In den nacht van den 22sten op den 23sten April, is men door het breeken van een gat, ter hoogte van vijf palmen en ter breedte van een el, in den buitenmuur, doorgedrongen in den kelder der bouwmanswoning, bewoond door *A. A. Hendrika*, gelegen aan het Bollestraatje, gemeente Etten en Leur, en zijn daaruit ontvreemd: een blaauw keulsch aardpotje met 4½ à 5 Ned. ponden boter, en 45 roggemolven van 2½ à 3 Ned. ponden ieder.

Het schijnt de onvermoeide pogingen der Justitie en Politie gelukt te zijn, met eenige zekerheid een der schrijvers van de menigvuldige bedreig- of brandbrieven, welke sedert een geruimen tijd te Oosterhout en omstreken zijn gelegd geworden, te achterhalen; den 30 April is zekere *Christiaan Janssen*, oud 30 jaren, geboren en wonende te Breda, krachtens bevel der Arrondissements Regtbank aangehouden als genoegzaam verdacht van in den avond van den 24 Maart jl., bij de Wed. *Johannis Pals*, landbouweresse onder Oosterhout, eenen brief te hebben geworpen door eene glasruit, opzettelijk aan stuk geslagen, in welke brief de Weduwe werd gelast binnen tien minuten zeventig gulden door het moosgat te steken, onder bedreiging van brandstichting. Zeer verkeerdelijk was van dit voorval door de belanghebbenden geene aangifte gedaan; uit het schrift der verschillende bedreigbrieven bij de Justitie voorhanden te oordeelen, moet deze *C. Janssens*, in complicitie met een ander staan, of moet er nog een ander persoon zijn, die zich met het leggen van bedreigbrieven ophoudt, na een en ander wordt onvermoed onderzoek gedaan.

In den vroegen morgen van den 26 April, is in eene slechts smalle watering achter de woning van *Willem van der Made* te Zwaluwe, gevonden het lijk van *Cornelia van der Madé*, oud 27 jaren, wonende te Zwaluwe, liggende voorover met het hoofd en een gedeelte van het lichaam in het water, met de beenen nog op den kant. De overledene had vroeger en bijzonder in de laatste dagen over duizeling in het hoofd geklaagd, zoodat men, bij gemis van alle kenteekenen van gepleegd geweld, veilig mag vooronderstellen, dat zij ten gevolge daarvan in het water gevallen en verdronken is.

Bij onderscheidene vonnissen der Arrondissements-Regtbank alhier, van den 30. April, zijn veroordeeld:

Daniel Schomaker, oud 30 jaren, geboren te Rotterdam, wonende te Willemstad, ter zake van het des onbevoegd geven van lager onderwijs, in eene geldboete van f 50, en zulks, bij confirmatie in Appel van zijde des veroordeelden van een vonnis van het Kantongeregte Zevenbergen, dd. 12 Maart 1849.

Dezelfde nog terzelfder zake in eene geldboete van f 100.

Pieter Michielse, oud 45 jaren, arbeider, wonende te Huibergen, in eene geldboete van f 20, wegens het des onbevoegd uitoefenen der jagt, bij confirmatie in Appel van zijde des veroordeelden van een vonnis van het Kantongeregte te Bergen-op-Zoom, dd. 27 Februarij 1849.

Adriaan van Dusseldorp, oud 35 jaren, arbeider, wonende te Raamsdonk, tot gevangenzetting van een jaar en f 8 boete, ter zake van diefstal.

Pieter van Beek, oud 31 jaren, linnenwever, **Christiaan Vrijvogels**, oud 23 jaren, beide wonenden te 's Prinsenhage, elk tot gevangenzetting van vijf dagen en f 8 boete, ter zake van onderlinge mishandeling en feitelijke wederspanning jegens den veldwachter.

Lambertus de Bitter, oud 41 jaren, houtzager, wonende te Breda, tot acht dagen gevangenzetting ter zake van het moedwillig toebrengen van slagen.

— 27 April. Heden heeft de fabrikant **J. B. Smits van Dijk** uit Tilburg, zich gesteld ter beschikking van den heer officier van justitie bij de arrondissements-regtbank te 's Bosch, ten einde zich te verantwoorden nopens de door hem, in Maart ll. geschreven en met de brievenpost verzonden naamloze brieven aan de heeren fabrikanten jhr. **Smits van Eckart** te Eindhoven, **van Spaendonck en Comp.** en **Mutsaert** te Tilburg.

28 April. Zeeland. Eindelijk is het ook aan den brigade-kommandant **Langegraaf** te Uden, gelukt, den dief te ontdekken der bijenkorven, welke in de maand Februarij jl. bij **Peter Kuipers** alhier, werden ontvreemd.

Eene kleine bijzonderheid aan een der ontvreemde korven bragt genoemde brigade-kommandant op het spoor van den dief.

GRAMMART.

AMSTERDAM, 30 April.

TARWE: Poolse was heden door schaarsheid prijshoudend; andere soorten meest bij kleinigheden verkocht: 130 f bonte Pools. f 345; 126 f dito f 330; 128 f geringe roodbonte dito f 308, f 310; 134 f Hoogl. Kleefse f 285; 130, 131 f N. Gelders f 260; 131 f dito f 265; 128 f O. Groninger f 245.

ROGGE tot vorige prijzen met weinig handel: 116 f Gedroogde f 130; 123, 124 f N. Gelders. f 138, f 140; 124 f Rijn f 143.

GERST en **HAYER** zonder handel.

BOEKWEIT prijshoudend: 121 f N. Holst. f 160; 121 f N. Nijkerker f 163; 117 f Gron. Veer f 136.

KOOLZAAD: op 9 vat, in April P. vl. 64; Sept., Oct., en Nov. P. vl. 60 1/2.

LIJNZAAD prijshoudend: 112, 113 f Koningsb. f 260; 112 f Petersb. f 260; 112 f Odessa f 265.

RAAPOLIE: op 6/w. f 41; Vlieg. f 40; in Mei eerstk. f 38 1/2 à 1/4; Sept. f 36; Oct. en Nov. f 36 1/2. Dec. f 36 3/4.

LIJNOLIE op 6/w. f 28; Vlieg. f 27.

HENNEPOLIE: op 6/w. f 40.

RAAPKOEKEN f 50 à 60. — **LIJNKOEKEN** f 8 à 10.

MARKTPRIJZEN DER STAD BRED A,

VAN DEN 1. MEI 1849.

Het Nederl. Madde Tarwe.	van f 3,40 tot f 3,60.
Het dito dito Rogge	„ „ 4,45 „ 4,80.
Het dito dito Boekweit op wigt (70 Ned. Pond.)	„ „ 0,00 „ 0,00.
Het dito dito Boekweit	„ „ 0,00 „ 4,75.
Een grof Tarwe-brood, van een pond Nederl.	„ „ 0,15.
Een licht Tarwe-brood, van zeven oncen vijf lood Nederl.	„ „ 0,15.
Een Fransch- of Witte-brood, van een pond Nederl.	„ „ 0,23 1/2.
Een Rogge-brood, van 3 pond Nederl.	„ „ 0,23.
Een Nederl. pond Tarwe-meel	„ „ 0,30.
Een dito pond grof Tarwe-meel	„ „ 0,15.
Een dito pond Boter	„ „ 0,60.
Zand-Aardappelen (Val of Muddel)	f 2,00 tot f 2,25.
Het 1000 Eiken Telhout	„ „ 3,00.
Het 1000 Doof Hout	„ „ 2,40.
De kar Spaanders	„ „ 2,85.
De „ Struiken	„ „ 2,80.
De 100 Nutsaard	„ „ 3,00.

Ter **AMSTERDAMSCH E BEURS** van gisteren (1 Mei) was de fondsnotering: Ned. 2 1/2 pCt. 49 3/16; 3 pCt. 58 1/8; Certific. 4 pCt. 77 9/16; Rijn-Spoorweg 78; Ardoins 12 1/2, 7/16 ex. div.; dito van '510 p. st. 12 9/8, 9/16, 1/2 ex. div.; dito Compans 8, 1/4; 3 pCt. Binnenl. 24 1/2, 5/16, 1/4; Portug. te Londen 5 pCt. 28 1/4; Portugezen 4 pCt. 29 3/8, 1/2; Oude Russen 101; Metalliek 5 pCt. 72 1/4, 1/2, 1/4; dito 2 1/2 pCt. 38 1/2; Mexiko 5 pCt. 27 7/8; Grieken 5; onbep. dito 4 3/4; Fransche 3 pCt. 52 1/4, 1/8, 1/4.

Advertentiën.

* * Te **Breda** is op den 2. Mei 1849, na eene kortstondige ziekte, in den ouderdom van ruim 84 jaren overleden, Zijne Excellentie de Hoogedelgestrengte Heer **DAVID HENDRIK** Baron **CHASSE**, Gépensionneerd Generaal der Infanterie, Oud Lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, Groot-Kruis der Militaire Willems-Orde, Officier van het Legioen van Eer.

* * Heden overleed tot onze diepe droefheid onze teeder geliefde oudste Zoon, **BOUDEWIJN CORNELIS JOSEPHUS**, in den ouderdom van bijna 14 jaren.

Mr. C. A. FLOOREN,

A. B. J. FLOOREN,

FAES.

BREDA,
1 Mei 1849.

Eenige Kennisgeving.

* * In 's Gravenhage is den 29. April 1849, overleden, de WelEdelGeboren Heer **FRANÇOIS GEVERS**.

Strekken de tot algemeene en bijzondere kennisgeving.

W. MORLEY,

Veemarktstraat, D, 138 en 139.

Bij het reeds complete Assortiment der **NIEUWSTE ZOMER-ARTIRELEN EN MODES**, is nog ter **MEUBLERING** ontvangen, eene geheele nieuwe sortering van **TAFELKLEEDEN**, **CARPET-TEN**, **MOREENS**, **DAMASTEN**, **NETELDOEKEN**, **MEUBEL-GHYTSEN** enz. Ook van **DIEMETTEN**, **SHIRTINGS** en andere **WITTE GOEDEREN** is het Magazijn ten ruimste voorzien, zullende alles tot de civielste en vastgestelde prijzen aangeboden worden.

GEREGTELIJKE VERKOOP

VAN

ONROERENDE GOEDEREN,

TER ROLLE VAN DE ARRONDISSEMENTS-REGTBANK TE BRED A.

Op **Dingsdag den vijfden Junij** achtiën honderd negen en veertig, des voormiddags tien uren, zal, ter Teregtzitting van de Arrondissements-Regtbank te **Breda**, in het Paleis van Justitie aldaar, in de Katerstraat, Wijk D, N°. 74, aan den meestbiedenden of den hoogstmijnenden worden **VERKOCHT**:

Een **BOUWMANS SCHUUR** en **ERF**, gestaan en gelegen te **Lage-Zwaluwe**, kadastraal ingedeeld, Sectie C, N°. 355, als Schuur en Erf, groot zes Roeden, veertig Ellen, en den Opstal van eene Zwingelkooi, staande als voor te **Lage-Zwaluwe** op Domeingrond, Kadaster Sectie C, N°. 450.

Deze Goederen zijn in arrest en beslag genomen, ter instantie van den Heer **SAMUEL CRENA DE JONGH**, Koopman. — Vrouwe **ELIZABETH DE JONGH**, bijgestaan en gemagtigd door haren Echtgenoot den Heer **ARNOLDUS SELIS**, Koopman. — Vrouwe **ANNA GEERTRUIDA DE JONGH**, bijgestaan en gemagtigd door haren Echtgenoot den Heer **JODOCUS ROODENBURG**, Pont-gaarder. — Vrouwe **HENRIETTA CORNELIA DE JONGH**, bijgestaan en gemagtigd door haren Echtgenoot den Heer **PIETER VAN BRAAM BLUSSE**, Boekhandelaar, alle wonende te **Dordrecht**; en den Heer **PIETER LUCAS DE JONGH**, Burgemeester van en wonende te **Zwaluwe**, als te zamen eenige Kinderen en Erfgenamen bij versterf van wijlen hunnen Vader den Heer **DANIEL DE JONGH**, alle welke woonplaats verkozen hebben ten huize van hunnen op die Geregte Uittwinning occuperenden Procureur **CASPARUS BEKKERS**, Procureur bij welgemelde Regtbank, wonende te **Breda**, op de Ginnekenstraat, Wijk B, N°. 86, — ten lasten van **ADAM VAN TOORN**, Bouwman, wonende op de **Lage Zwaluwe**.

De Procureur van de Executanten,
BEKKERS.

Uit de Hand te Koop:

Eene **KAPITALE BOUWHOEVE**, met **ZAAI**, **WEILANDEN**, **HEIDE** en **BOSSCHEN**, staande en gelegen op **Lijndouw** onder **Bavel**, Gemeente **Ginneken en Bavel**, groot 30 Bunders, 87 Roeden en 74 Ellen.

Informatiën te bekomen ten kantore van den Heer **Mr. H. A. D. VAN DER MEER**, Advocaat te **Breda**, en bij den Heer **C. W. OOMEN**, Secretaris, en **S. SMITS** te **Ginneken**.

* * **J. G. JONCKHEER**, Notaris te **Ginneken**, zal, voor zijn Principaal, op **Maandag den 14. Mei 1849**, provisioneel, en op **Maandag den 28. dierzelfde maand**, beide de dagen des namiddags ten 7 ure, ten Huize van **J. JONCKERS**, in het **Vlaamsch Koffijhuis** te **Breda**, publiek

VEILEN en VERKOOPEN:

Eene wel ter nering staande **HUIZINGE**, **PLEIN** en **ERVE**, genaamd **de Kalkmaat**, staande en gelegen te **Breda**, aan de zuidzijde van de **Veemarkt** of **Gasthuisstraat**, gekwoteerd Letter A, N°. 553, benevens nog **DRIE ACHTERWONINGEN**, in den Gang achter de voorschrevene Huizinge gelegen, gekwoteerd Letter A, N°. 550, 551 en 552, te zamen Kadastraal bekend Sectie B, N°. 532, 533, 534 en 535.

Nadere informatiën bij genoemden Notaris, bij wien dit Pand inmiddels uit de Hand te Koop is.

* * **J. G. JONCKHEER**, Notaris te **Ginneken**, zal, ter nage-noemde dagen en plaatsen, publiek

VEILEN en VERKOOPEN:

1°. Een, zoowel **WINTER-** als **ZOMER-BUITENVERBLIJF**, bestaande in eene zeer logeabele en wel onderhouden **HEEREN-HUIZINGE**, bevattende, behalve alle verdere **VEREISCHTEN** en **GEMAKKEN**, 6 zoo **BOVEN-** als **BENEDENKAMERS**; en voorts in eene allersmaakvolst aangelegde **TUIN**, voorzien van exquisite **VRUCHTBOOMEN** en velerhande vreemde **BLOEM-** en **HEESTER-GEWASSEN**; alles, ter grootte van 39 Roeden, 86 Ellen, alleraangenaamst gelegen in het Dorp **Ginneken**, op slechts 1/4 uur afstands der stad **Breda**; Kadastraal beschreven Sectie I, N°. 202, 203, 204 en 205.

2°. Eene wel ter nering staande **HUIZINGE**, met de daarachter gelegene **TUIN**, staande en gelegen op de Markt te **Ginneken**, Kadastraal bekend Sectie I, gedeelten van N°. 868 en 869.

Genoemde Panden kunnen **daadelijk bij de toewijzing aanvaard worden**; terwijl dezelve zullen kunnen bezigtigd worden, de beide dagen van **Maandag** en **Dingsdag** vóór den 1° Zitdag, waartoe men zich aan genoemden Notaris adressere; bij wien tevens, alsmede bij **Mr. C. A. VAN DAM**, Advocaat te **Breda**, inmiddels nadere informatiën omtrent dezen Verkoop te bekomen zijn.

De 1° Zitdag zal gehouden worden op **Woensdag den 16. Mei 1849**, des namiddags ten 6 ure, ten Herberge van **MARIJN VLAMINGS**, in den **Vrachtwagen** te **Ginneken**; en

De 2° Zitdag op **Woensdag den 30. Mei 1849**, des namiddags ten 6 ure, ten Herberge van de **Wed. JOH. VAN ALPHEN**, in den **Zandberg**, buiten de **Ginnekenpoort**.

ZEEF HET VOORT.